

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Oprettelsen af 1 Compagni ved Ingenieurliniebataillon en udover det ved Lov af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning § 5 fastsatte Antal."

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1913 ff.)

E. C. Nyholm: Det foreliggende Lovforslag forekommer mig at være en ganske naturlig Consequent af den paa Finantsloven forlangte Bevilling af 54,000 Rd. til Søminemateriel. Vil man gaae ind paa denne Bevilling, er det en ligefrem Selvfølge, at man ogsaa maa sørge for, at Torpedovæsenet faaer en tilbørlig Betjening. Det maa erindres, at der i Ingenieurcorpset er forskjellige Tjenestefdelinger, som kræve en særlig Foruddannelse; der er saaledes Minesjefsten, Capeutsjefsten, Bygningstjenesten osv. Man kan ikke, naar en Krig udbryder, hurtigt nok uddanne det fornødne Mandskab til en saadan særegen Tjeneste, men man maa have dette forberedt isorveien. Hvis man nu til dette Ingenieurcompagni, som her er forlangt, vilde udsondre en Deel af det Mandskab, der haves, og forberede dette til at betjene Søminerne, saa vilde man, naar en Krig udbryder, naturligviis spare dette Mandskab til Betjening af en af de andre Afdelinger. Jeg antager, at, dengang den ærede Rigsdag vedtog Hærloven, stete det med den fornødne economiske Begrændsning ogsaa i Henseende til, hvad man ansaae fornødent for Ingenieurcorpset. Jeg kan derfor ikke antage, at man nu vil kunne faae det fornødne Mandskab disponibelt blandt det til Ingenieurcorpset da bevilgede Mandskab. Jeg kommer derfor tilbage til, at vil man optage Søminerne blandt vore Forsvarsmidler, maa man naturligviis ogsaa sørge for Mandskab til Betjeningen af dem. Men nu bliver Spørgsmaalet: Er der overhovedet Anledning til at indføre dette Forsvarsmiddel; er Nyttens saa stor, at man ligeoverfor Beføstningen kan give sin Stemme dertil?

Førøvrigt er den Beføstning, som Søminervæsenet vil foranledige, egentlig ikke saa overordentlig betydelig, naar man seer hen til de store Midler, der ellers kræves til Danmarks Forsvar, men — imidlertid — det kan jo ikke nægtes, at der alligevel bør tages et passende finantsielt eller pecuniært Hensyn. — Hvad nu angaaer dette Spørgsmaal, om disse Søminer maatte være anbefalelige som et Middel til vort Forsvar, da kunne vi jo kun holde os til Erfaringer, der ere gjorte andetsteds, og jeg skal derfor tillade mig i saa Ord at omtale Søminernes Udvikling og Anvendelse i andre Lande. I Rusland begyndte man med Søminer i 1854—55. Østerrig benyttede Søminer ved Venedig i 1859, men i en meget ufuldkommen Skikkelse; det var kun en første Begyndelse, der, saavidt mig bekjendt, ikke har bragt noget positivt Resultat. Nei, Søminerne have først faaet deres Udvikling under den amerikanske Krig, i Tidsrummet 1861—65, men man maa ingenlunde troe, at dette Forsvarsmiddel var fix og færdigt strax. Ivertimod, der hengil et Par Aar, før Søminervæsenet fik nogen væsentlig Betydning. Jeg skal her nævne Resultatet — som det forekommer mig, et temmelig overraskende Resultat — af Søminerne, som Sydstaterne anvendte mod Nordstaterne. I de tre sidste Aar af den nordamerikanske Krig odelagde Torpedoerne syv Monttorer og elleve kraftige Trækrigsflibe under disse Skibes Angreb mod Sydstaternes Havne, og desuden bleve endel andre svære Krigsflibe betydeligt beskadigede, saavel pantsrede som upantsrede. Sammenligner man nu denne Ddelæggelse med den, som Batteriernes Ald foranledigede paa Skibene, da er Forskjellen paafaldende; medens Torpedoerne forarsagede saa stor Skade — det var jo ialt 18 Skibe, som bleve odelagte — stete der derimod fra Batteriernes Side en forholdsviis ringe Ddelæggelse paa de fjendtlige Skibe, idet kun ganske enkelte Skibe bleve stude i Sænk. Jeg skal endvidere tillade mig at anføre et